Džejk Hamfri i
Damijan Hjuz

MIKRO NAVIKE

Male promene za vrhunske rezultate

Prevela
Tatjana Bižić

Laguna

Naslov originala

Jake Humphrey
Damian Hughes
Micro-Habits

Copyright © High Performance Life Ltd, 2026
Translation copyright © 2026 za srpsko izdanje, LAGUNA

Svima koji su nam ispričali svoju priču i vama – našim čitaocima – koji ste odlučili da započnete vlastitu. Ova knjiga pripada vama koliko i nama.

SADRŽAJ

Uvod: sitno, jednostavno, brzo 13

1. KAKO DA MOTIVIŠETE SEBE

Lando Noris: Posao, karijera ili životni poziv?. 27

Adam Piti: Odisejev ugovor 32

Kili Hodžkinson: Motivacioni saveti 38

Metju Makonahi: Odloženo zadovoljstvo 45

2. KAKO DA PRONAĐETE SOPSTVENU SVRHU

Johan Hari: Kambodžanska krava 53

Stefani Širli: Pitanje koje vredi postaviti kad se pođe na spavanje 56

Ali Abdal: Napišite sopstvenu umrlicu 60

Sajmon Sinek: Test za najboljeg prijatelja 64

---

3. KAKO DA SE USREDSREDITE NA ONO ŠTO JE VAŽNO

Vil Gvidara: Važnost sitnica 69
Stjuart Broud: Takmičite li se da biste pobedili? 74
Brajan Koks: Usredsredite se na ono što ne znate 80
Bari Hern: Koju priču pričate sebi? 84

---

4. KAKO DA ORGANIZUJETE SVOJE VREME (I ŽIVOT)

Šejn Pariš: Pokažite mi svoj rokovnik 91
Jusejn Bolt: Promenite svoj mentalni sklop 95
Tom Dejli: Ciljevi procesa prevazilaze ciljeve rezultata . 102
Sabrina Koen-Haton: Tri pitanja za bolje odlučivanje . 107

---

5. KAKO DA SE POVEŽETE S DRUGIM LJUDIMA

Čarls Djuhig: Zagrliti, saslušati ili pomoći? 113
Ej Džej Trejsi: Snaga vašeg unutrašnjeg kruga 116
Džordž Rasel: Tražite pomoć 119
Den Karter: Kako čitati emocije 123

---

6. KAKO IZVUĆI NAJBOLJE IZ LJUDI

Markus Vering: Okružite se najboljima 131
Ijan Megičen: Zovite turu pića 134

Kevin Sinfild: Duh saradnje 137

Martin Luis: Poverenje pre svega 141

---

7. KAKO STVORITI ČVRSTO POVEZAN TIM

Endi Kol: „Mi“, ne „ja“ 149

Kris Vos: Malo čavrljanja, velike pobede 153

Džo Marler: Emocionalno vezivo 157

Pipa Grandž: Prepreka i uspeh 161

---

8. KAKO DA PRUŽATE (I PRIMATE) BOLJE POVRATNE INFORMACIJE

Sara Dejvis: Radikalna iskrenost 167

Džordan Henderson: Kako postupati prema nezadovoljnicima 172

Gordon Ramzi: Ne primajte to toliko lično 176

Lora Keni: Prijateljske razlike u mišljenjima 179

---

9. KAKO DA POSTIGNETE USPEH POD PRITISKOM

Stiv Piters: „Šta ako…?“ 185

Fernando Alonso: Izraz odlučnosti 190

Aleks Honold: Prihvatite strah 193

Grejam Poter: Nikada ne upadajte u kolotečinu 197

10. KAKO OBAVITI POSAO

Maro Itodže: Ono što ljudi ne vide 203
Džejms Milner: Načelo predanosti 206
Alan Vin Džons: Efekat *Ikea* 210
Stiven Džerard: Celim srcem 215

11. KAKO DA SE ODMORITE

Džo Viks: Penzionišite se svake godine 221
Viki Patison: Označite dane brojevima 225
Edi Hau: Razmislite pre nego što se vratite u igru 229
Emili Mejtlis: Zlatno vreme 234

12. KAKO DA SAČUVATE OPTIMIZAM

Džejms Timpson: Radujmo se najpre dobrim vestima . 239
Sarina Vigman: Stav – zahvalnost 242
Sara Pasko: Bezuslovna pozitivna pažnja 245
Džejson Foks: Šta bi uradio jedan komandos? 250

Epilog: Godišnji plan mikronavika. 255

Zahvalnost 261
Beleške 265
O autorima 283

MIKRO NAVIKE

UVOD

SITNO, JEDNOSTAVNO, BRZO

Damijan

Australijsko sunce je upeklo, plavo nebo je treperilo od rane jutarnje vreline i zelena trava na terenu za ragbi nikada nije delovala primamljivije, ali reči koje sam slušao nisu bile ni izbliza tako privlačne.

„Počećemo sada da vežbamo obaranje", objasnio je Toni Smit, harizmatični trener engleske ragbi reprezentacije. „Da li bi imao nešto protiv da držiš vreću za startovanje?"

Progutao sam knedlu, klimnuo glavom i utrčao na teren. Uzeo sam vreću i provukao ruke kroz kaiševe da bih je čvrsto držao.

Trebala mi je i podjednako čvrsta petlja. Na oko dvadeset sedam metara od mene stajao je Džejmi Pikok, pravi levijatan gotovo dva metra visok, kao isklesan iz granita. Tapkao je nogom, jedva čekajući da počne trening. Čitav engleski tabor zastao je nepomično. Na licu im se videlo neprikriveno vatreno iščekivanje da započne vatromet, trebalo je samo pripaliti fitilj.

Mnogi timovi imaju obred prihvatanja kroz koji moraju da prođu novoregrutovani članovi. U životu sam bio

primoravan da pevam, da prepričavam razne raskalašne susrete, pa čak i da ispričam vic pred krajnje neprijateljski nastrojenom publikom: svojim kolegama. Ovo je, međutim, bilo nešto drugo. Preda mnom je bilo radosno iskustvo – u mene samo što se nije punom brzinom zaleteo kapiten engleske ragbi reprezentacije. *Obred prihvatanja*, pomislio sam, izmiren sa sudbinom.

Pikok je potrčao, a ja sam se spremio za sudar, ukopavši se u bujnu zelenu travu i boreći se protiv nagona da zatvorim oči ili da pobegnem. Dok je on ubrzavao, video sam njegov čelični pogled uprt pravo u mene. Prikupio sam snagu: *evo dolazi*. Počeo sam da odbrojavam: *tri… dva… jedan…*

Onda je pri poslednjem koraku legendarni ragbista *Nosoroga* iz Lidsa blago izvio gornji deo tela da ne bi udario u mene. Šum vazduha kad je prohujao pored mene bio je ravan onome pri naglom izdahu iz mojih pluća. Shvatio sam da sam nesvesno zadržavao dah.

Kad sam skrenuo pogled, ugledao sam sa strane terena ceo engleski tim kako umire od smeha. „Baš ti hvala, Džejmi“, progunđao sam. „Cenim to.“

Da li je moguće da u jednom trenutku naučite sve što je potrebno o jednom timu? Po dolasku u kamp na Zlatnoj obali u kome je engleska reprezentacija trenirala za Svetski kup, nisu me dočekali pozdravni govori, uramljene krilatice o idealima u koje tim veruje niti stolovi za stoni tenis u službenim prostorijama da mi ukažu na kulturu u koju sam stupio. Pikokova mala šala, međutim, i dobrota koju je pokazao odlučivši da me ne lansira u Tihi okean, prenele su mi sasvim tačno s kakvim sam se timom susreo. Uprkos onome što bi se pomislilo na prvi pogled, tu sam bio sasvim bezbedan. Pružen mi je osećaj pripadnosti. A i slatko smo se nasmejali.

Radeći u toku svoje karijere s raznim timovima, od engleske i škotske reprezentacije u ragbiju pa do engleske reprezentacije u netbolu, postepeno sam shvatio moć takvih sitnih i često previđanih događaja. Ovakvi mikroskopski oblici ponašanja i trenuci suštinski su sastojak svake kulture u kojoj se neguje uspeh. Malter koji povezuje cigle.

Džejk

Ja sam živi dokaz da sitne promene u ponašanju mogu da imaju ogromnog uticaja. Promenio sam sebi život prosto time što sam promenio vreme jutarnjeg alarma.

Najveći deo svog zrelog života proveo sam jurcajući ujutru da odvedem decu u školu, uhvatim voz da bih stigao na posao, i osećajući se sve to vreme nepripremljeno i preopterećeno. Doručak sam stalno propuštao, što mi je ubijalo energiju. Osim toga, nisam komunicirao sa svojom porodicom, a to mi je isisavalo životne sokove. I nisam bio pripremljen za dan pred sobom, što mi je ubijalo delotvornost.

Tek pre koju godinu uradio sam ono što je očigledno bilo potrebno: pomerio sam alarm na satu za petnaest minuta ranije. Neko vreme nisam sasvim uspevao da poverujem koliko je velike posledice to imalo. Nekoliko minuta nasamo da razmislim o danu pred sobom bilo je pravo otkrovenje za mene. Kad se moja žena Harijet i deca probude, ja sam već spreman da ih dočekam kafom i maženjima. Promena je bila sitna, ali promenila je sve.

Bio mi je to prvi nagoveštaj da sam prethodno naseo na praznu priču o putu ka uspehu. Predugo je postizanje uspeha prikazivano kao jedan složeni sistem koji se neprekidno menja, i obavezno povezan s nekim vrlo skupim kursom koji

morate da pohađate ili, u najmanju ruku, s udžbenikom od hiljadu strana zbunjujućeg sadržaja. Evo istine, međutim: početak uspeha je vrlo jednostavan. Početak uspeha je u trenucima kao što je onaj kada sam ja pomerio svoj alarm za buđenje. Trenucima koje često previđate jer vam deluju suviše beznačajno.

Nisam ja jedini. U poslednjih pet godina vaša dva autora su u svom podkastu *Haj performans* obavila više od četiristo razgovora s ljudima koji su uspeli da se popnu do vrhunaca profesije kojom su izabrali da se bave, i stalno iznova bili svedoci činjenice da dosledno pridržavanje sasvim sićušnih, gotovo neprimetnih oblika ponašanja ove vrste presuđuje između neuspeha i uspeha. Svaka vaša odluka, ma koliko sitna, doprinosi otklanjanju niskih standarda i postizanju vrhunskog uspeha. Kao što nam je rekao Edi Džons, bivši trener engleske ragbi reprezentacije: „Ništa što radite nije neutralno."

„Ništa što radite nije neutralno." Edi Džons

Ser Ijan Megičen, legendarni ragbi trener, naziva te sitne navike s ogromnim posledicama „osnovama svetske klase". Ser Ijan je proveo karijeru stvarajući atmosferu trajne briljantnosti u nizu timova ovenčanih bezbrojnim pobedama, a taj uspeh pripisuje svojoj posvećenosti sićušnim, ali temeljnim navikama.[1] „Svaki položaj, svaka uloga, podrazumevaju određene vrlo specifične sposobnosti", objasnio nam je. „Najbolji igrači su u stanju da pruže nešto presudno u trenutku kada je zaista važno." Takve sitne, bazične sposobnosti – dosledno dobra dodavanja, dosledno zauzimanje pravog položaja u pravom trenutku, dosledno donošenje

ispravnih odluka pod pritiskom – sve to doprinosi vrhunskom nivou u igri.

Zapravo, kada počnete da obraćate pažnju na takve bazične oblike doslednog ponašanja, viđaćete ih svuda. Prema rečima Šona Vejna, šefa stručnog tima engleske ragbi reprezentacije: „Onako kao što radite bilo šta, tako radite sve." Poenta je u tome da je svaki sitni oblik ponašanja mikrokosmos vaših širih pristupa i vrednosti. Sem Tomkins, jedan od Vejnovih štićenika, ispričao nam je jednom prilikom čudnu priču o tome kako mu je Vejn dao zadatak da kud god da ide nosi sa sobom rokovnik u kožnom povezu – prilično kabast, ne naročito otmen i naizgled beznačajan predmet kakav uglavnom povezujemo s Derekom Troterom iz *Mućki*. Ako ne bi mogao da ga pokaže kad se to od njega zatraži, posledice bi bile oštre. Ruku na srce, prilično uvrnuta priča. Svrha je, međutim, bila jednostavna: ako Semu ne bi moglo da se veruje da će ispuniti nešto tako sitno i konkretno, kako će onda on biti u stanju da ispuni nešto tako krupno i dalekosežno kao što je pobeda u Superligi?

Ili uzmimo ono što nam je ispričao Rob O'Nil, pripadnik slavnih američkih mornaričkih Foka, o savetu koji je dobio za vreme izuzetno teškog treninga koji treba proći da bi neko bio izabran u ovu elitnu jedinicu, i koji obuhvata i jednu nedelju opštepoznatu kao Paklena nedelja. „Evo kako da prođeš trening za Foke", glasio je savet. „Probudiš se ujutru na vreme, pravilno namestiš krevet, opereš zube. Upravo si počeo dan s tri uspeha." Te sitne promene menjaju sve. „Pošto ste ujutru odvojili vreme da namestite krevet kako treba, bez obzira koliko će težak biti dan – a biće gadan – sutrašnjica je čist novi početak."

Princip je u svakom slučaju isti. Sićušni, beznačajni oblici ponašanja zapravo su podjednako važni kao i krupni i

očigledni. Ijan Megičen ih je sažeo u tri reči: osnove svetske klase. Šon Vejn u mantru: „Onako kao što radite bilo šta, tako radite sve." Rob O'Nil u nekoliko sitnih postupaka kao što su pranje zuba i nameštanje kreveta.

Za takve postupke imamo još jedan termin. Nazivamo ih mikronavikama.

Šta su mikronavike?

Pojam mikronavike koristimo za jednostavne, neprimetne oblike ponašanja za koje smo ustanovili da se mnogi od najuspešnijih ljudi oslanjaju na njih. Susrećući se s njima godinama, konačno smo definisali mikronavike kao jednostavne oblike ponašanja koji se ponavljaju i koji poseduju tri svojstva.

Kao prvo, i najočiglednije, mikronavika mora da bude **sitna**. U svojim prethodnim knjigama pisali smo o velikim, zamašnim konceptima, od timskog rada preko mentalnog sklopa pa do motivacije, ali u ovoj knjizi bismo hteli da pišemo o tome kako su svi ti krupni ishodi izgrađeni na minijaturnim strateškim odlukama: sitnicama koje imaju nesrazmerno veliki uticaj. Shodno tome, ništa što ovde predlažemo neće zahtevati radikalne promene u vašem životu, koštati vas novca ili tražiti nikakve naročite sposobnosti da bi bilo primenjeno.

Kao drugo, mikronavika mora da bude **jednostavna**. Sećate li se one scene iz britanske humorističke serije *Fališni pansion* u kojoj se zlosrećni vlasnik Bazil Folti svađa sa svojom napaćenom ženom Sibil? Ako hoće da učestvuje u kvizu *Mastermajnd*, kaže joj on, moraće da izabere nešto „vraški očigledno" kao svoje posebno polje znanja. Mnogi

od vrhunski uspešnih ljudi s kojima smo razgovarali imaju sličan stav. Mnoge ideje u ovoj knjizi su naprosto zdrav razum – i to je tako s razlogom. Na kraju krajeva, ne znači da je nešto što je naprosto zdrav razum automatski i uobičajena navika.

Kao treće, mikronavika mora da bude **brza**. Za vreme razgovora na nas je poseban utisak ostavila činjenica da se mnogi oblici ponašanja na koja najuspešniji ljudi ukazuju kao na ključ svog uspeha mogu primeniti u sasvim kratkom vremenskom roku: setite se Roba O'Nila i pranja zuba ili Mel Robins i njenog bacanja koske svom odrazu u ogledalu u kupatilu. Što sasvim ima smisla: mikronavike uspevaju delimično zato što možete da ih uvedete smesta. Zbog toga je ova knjiga podeljena na četrdeset osam kratkih potpoglavlja, napisanih tako da se brzo čitaju. Nemojte pogrešno da nas shvatite: sprovođenje nekih od ovih promena u delo potrajaće neko vreme, naročito kada vode ka nekoj krupnoj promeni u mentalnom sklopu ili perspektivi. Mislimo, ipak, da možete da ih naučite i razumete za onoliko vremena koliko vam je potrebno da pročitate odgovarajuće potpoglavlje u knjizi.

Nadamo se da će svako od tih potpoglavlja ukazati na jednu zanimljivu mogućnost. Šta ako biste mogli da promenite svoj život za manje od pet minuta? Možda taj pristup deluje sumanuto – ali zapravo, naučne činjenice su jasne. Sitne pojedinosti vam često kažu podjednako mnogo kao i sveobuhvatni ciljevi. Doktor Piter Atija, na primer, jedan od vodećih svetskih stručnjaka kada je reč o pitanju kako da svi živimo duže, uputio nas je na dokaze koji govore o ogromnim posledicama koje mogu da imaju zapanjujuće majušne promene u našem pristupu fizičkoj aktivnosti. Svega devedeset sekundi intenzivne fizičke aktivnosti dnevno

može za trećinu da smanji opasnost da ćemo dobiti srčani udar.[2] Pet hiljada koraka tri puta nedeljno može da vam produži životni vek za tri godine.[3]

Ovo ne važi samo za zdravlje i fizičku aktivnost nego i za brojne druge oblike vašeg ponašanja i ponašanja ljudi oko vas. Zašto? Zato što sitne promene koje uvodite pokreću lančanu reakciju pozitivnu po vas, po vaš tim i po vaš život uopšte. Lančanu reakciju koja na kraju dovodi do vrhunskog uspeha – šta god da je za vas vrhunski uspeh.

U ovoj poslednjoj rečenici najveća težina je na dve reči: *na kraju*. Ova knjiga ne nudi nikakvo instant rešenje. Mada ovi metodi jesu brzo primenjivi, potrebno je vreme da se oseti njihovo dejstvo.

U svojoj knjizi *Atomske navike* (*Atomic Habits*) autor knjiga o popularnoj psihologiji Džejms Klir – verovatno najpoznatiji svetski stručnjak za sitne promene u ponašanju koje mogu da imaju nesrazmerno krupne posledice – opisuje jedno fascinantno istraživanje koje su sproveli psiholozi s Univerzitetskog koledža u Londonu.[4] Filipa Lali i njene kolege su pratili izvesni broj dobrovoljaca koji su nastojali da u život unesu jednu sitnu promenu. Primeri ovakvih promena obuhvataju jednu voćku uz ručak svakog dana i pedeset trbušnjaka dnevno. Svim dobrovoljcima je zadato da svakodnevno beleže jesu li ispunili ono što su zadali sebi i ocenjuju stepen usvojenosti navike i procenjuju da li bi im bilo teško da to *ne urade* – kao kad biste zatražili od nekoga da ujutru ne opere zube. Zamisao je bila da se ispita koliko je vremena potrebno pre nego što učesnici u istraživanju usvoje određenu naviku u istoj meri kao i pranje zuba ujutru.

Odgovori su se znatno razlikovali. Neki ispitanici su saopštili da im je potrebno bilo svega osamnaest dana, drugima je trebalo mnogo više. Prema tim rezultatima, ispitanici

su smatrali da su posle, u proseku, oko šezdeset šest dana usvojili novu naviku kao nešto što redovno primenjuju bez napora, automatski.

Ključna pouka je da je strpljenje važno. Svako od nas uči i menja se nekim drugačijim tempom. Nemojte, dakle, da se razočarate ako nešto ne postane lakše preko noći – potrudite se samo koliko god možete da istrajete.

Stiv Pariš, preduzetnik i vlasnik fudbalskog kluba Kristal palas, istakao je upravo ovu poentu govoreći u našem podkastu o savetu koji je dobio od Dagija Fridmena, šefa stručnog tima svog kluba. Kada ga je Pariš pitao da li je prikladno da posle pobede na nekoj utakmici svrati u svlačionicu tima, Fridmen mu je odgovorio da je to sasvim u redu, pod uslovom da je spreman da svrati i posle poraza.

Pouka glasi: ništa nije toliko važno kao doslednost. „Pamtite", rekao je Fridmen Parišu, „da ste tu zapravo samo zbog loših dana."

Sitne promene menjaju sve

Na stranicama koje slede izabrali smo mikronavike s najsnažnijim dejstvom na koje smo naišli za pet godina razgovora s veoma uspešnim ljudima. Raspoređene su u dvanaest polja visokih dostignuća, po jedno za svaki mesec, i ako želite, možete ideje iz ove knjige da primenjujete redom u toku godine. Mada to nije jedini mogući način da je čitate. Možete takođe da pregledate sadržaj da biste potražili savet u vezi s nekom konkretnom teškoćom koju biste hteli da prebrodite ili čak da naprosto nasumice otvorite neku stranicu i vidite šta ćete iz nje naučiti.

Ono što obećavamo sasvim je jednostavno: u svakom poglavlju ćemo vam ispričati po jednu priču – i izložiti naučne

činjenice koje je potkrepljuju – o tome kako je neka sitna promena preobrazila život nekih među najistaknutijim ljudima na svetu. Pokazaćemo vam kako je jednostavna odluka o odlaganju zadovoljstva pomogla Metjuu Makonahiju da dobije Oskara. Pozabavićemo se jednim sitnim metodom koji je Jusejn Bolt primenio da bi oslobodio svoj puni potencijal i kome pripisuje zasluge za to što je postao najbrži čovek u istoriji. Istražićemo kako je jedna jednostavna odluka da se oda priznanje pomogla Sarini Vigman da dovede Lavice, englesku reprezentaciju u ženskom fudbalu, do pobede na Evropskom prvenstvu – i to dvaput.

Ideje u ovoj knjizi su prilično mešovite, i to je urađeno namerno. Engleski dramski pisac Alan Benet je jednom izneo mišljenje da bi na ulazu u Nacionalnu galeriju u Londonu trebalo postaviti natpis:

NE MORA DA VAM SE DOPADA SVE ŠTO JE OVDE IZLOŽENO.[5]

Benet je time postavljao izazov onima koji u Nacionalnu galeriju ulaze da bi bili izbirljivi, a ne da bi pred svakom slikom padali u nesvest od oduševljenja, da bi bili aktivni, a ne pasivni u svom posmatranju umetničkih dela. Želeli bismo da ova knjiga pobudi istu takvu reakciju. Predstavićemo vam jedan široki spektar primera koji će vam pokazati kako da i sami pokrenete lančanu reakciju čiji će ishod biti vrhunska ostvarenja na intelektualnom ili fizičkom polju, lična ili profesionalna.

Neće svi ovi primeri biti primenjivi u vašem slučaju, što je sasvim u redu. Želeli bismo da se zadubite i da sasvim slobodno odbacite sve one mikronavike koje ne želite da steknete – izaberite samo one koje želite.

Nadamo se da ćete na kraju ovladati jednim kompletom jednostavnih oblika ponašanja koji će vam služiti kao alatke da biste postigli vrhunski uspeh – primerene vašoj sopstvenoj ličnosti i putanji. Ne zaboravite krilaticu Šona Vejna: „Onako kao što radite bilo šta, tako radite sve." Svejedno, to ne znači da svi moramo sve da radimo potpuno isto. Zar to ne bi bilo užasno dosadno?

1.

Kako da motivišete sebe

Umesto da pronađete posao, stvorite sebi životni poziv.

Lando Noris

POSAO, KARIJERA ILI ŽIVOTNI POZIV

Kad smo seli da razgovaramo s Landom Norisom, *Meklarenovim* vozačem Formule 1, mislili smo da će hteti da razgovara o svojim skorašnjim uspesima za volanom vozila u kome je sedeo od svoje devetnaeste godine – upravo je bio na pragu da s *Meklarenovim* timom odnese prvu njihovu pobedu u Konstruktorskom prvenstvu od 1998. godine, a istovremeno i da osvoji drugo mesto u Prvenstvu vozača. Njemu, međutim, razgovor o tome nije bio u planu.

Umesto toga se otisnuo u jedan zanimljiv niz prisećanja o svojim prvim danima u vozačkom sportu, u vreme kada je tek pristupio *Meklarenovom* timu. U početku je provodio bezbrojne sate u garaži pomažući da se popakuje, pripremi i sklopi materijal potreban da bi se na stazu postavilo najbrže moguće vozilo. „Pre nego što sam postao *Meklarenov* vozač, stekao sam radno iskustvo u garaži, prosto da se upoznam sa svima“, objasnio nam je. „Noćio sam gde i mehaničari, pakovao alat i opremu i rastavljao vozila posle trka, i tako to. Volim sve što ide uz trke formule.“

Najpre smo bili malo začuđeni tom pričom. Zašto se vrhunski vozač Formule 1 toliko bavi svojom prošlošću? Na kraju smo shvatili: pokazivao nam je da je ono što ga je motivisalo kad je tek počinjao na izvesnom nivou bilo isto što ga motiviše i danas.

„Nije u tome bilo nikakve negativne strane", rekao nam je. „Šta bi drugo i moglo da se radi? Da odem u hotel i igram video-igre ili se izvučem koji sat ranije i odem po večeru? Za mene nije bilo ničeg korisnog što bih iz toga dobio."

„Nije u tome bilo nikakve negativne strane. Šta bi drugo i moglo da se radi?" Lando Noris

Zašto? Zato što je iskreno, istinski uživao u svom poslu u garaži – to je nadišlo obični posao i preraslo u nešto drastično značajnije. „Znao sam da u tome ima uživanja, a ima i dodatne prednosti u tome da više radite s timom, međusobni odnosi se poboljšavaju. Nisam u to vreme znao da ću se za koju godinu naći za volanom trkačkog vozila, ali sada po mene može da bude samo dobro što smo stvorili taj odnos i takvu čvrstu vezu."

Mnogi od veoma uspešnih ljudi s kojima smo razgovarali ispoljavaju istu ovakvu monomanijačku predanost poslu. Njihov način razmišljanja postaje shvatljiv kada ga sagledamo iz perspektive istraživanja koje je sprovela dr Ejmi Vžesnjevski (Amy Wrzesniewski), profesor na Fakultetu za menadžment na Jejlu, koja je veliki deo svoje karijere posvetila istraživanjima o tome kako ljudi razmišljaju o poslu koji rade i kako to utiče na rezultate koje postižu.[1]

Dr Vžesnjevski je ustanovila da ljudi pretežno imaju jednu od tri moguće profesionalne orijentacije – ka poslu, karijeri ili životnom pozivu.